

- 4) спадкування за законом настає тільки в тих випадках, коли воно не змінене положенням заповіту;
- 5) коло спадкоємців за заповітом значно ширше від кола спадкоємців за законом;
- 6) підставою здійснення спадкування за заповітом є розпорядження, зроблене спадкодавцем на випадок припинення свого життя, а підставою здійснення спадкування за законом – безпосередні приписи ЦК України;
- 7) також необхідно додати такі аспекти:
- 8) коло спадкоємців за заповітом визначається заповідачем, а коло спадкоємців за законом – безпосередніми нормами ЦК України;
- 9) станом на сьогоднішній день в нашій державі спадкування за заповітом відбувається рідше, ніж спадкування за законом [3].

ЛІТЕРАТУРА:

1. Харитонов Є.О., Старцев О.В. Цивільне право України : підручник / Є.О. Харитонов, О.В. Старцев. – Вид.2, – К. : Істина, 2007. – 816 с.
2. Спадкове право: навч. посіб. / Ю.О. Заїка, Є.О. Рябоконт. – К. : Юрінком Інтер, 2009. – 352 с.
3. Ковальчук Я.В. Основоположні аспекти відмінності між спадкуванням за законом та спадкуванням за заповітом / Я.В. Ковальчук // Часопис Київського університету права. – К., 2009. – С. 198-200.

Данча Мирослав Іванович

аспірант кафедри цивільного права

Національного університету «Одеська юридична академія»

Науковий керівник – к.ю.н., доцент Калітенко О.М.

КОЛЕКТОРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ В ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОМУ ГОСПОДАРСТВІ УКРАЇНИ

Колекторські компанії з'явилися в Україні після кризового 2008-го року, коли фінансові установи зіткнулися з великою кількістю проблемних кредитів. За певну винагороду, тобто відсоток від суми боргу, колектори допомагають повернути кошти законними і незаконними методами. Діяльність таких компаній дійшла і до житлово-комунального господарства (далі – ЖКГ) [2].

Сфера ЖКГ являється однією з найбільш проблемних державних і комунальних сфер. Одним із самих головних завдань, яке потрібно вирішувати в даній сфері, є боротьба з постійно зростаючою дебіторською заборгованістю.

Незважаючи на ефективне використання дотаційного механізму з боку держави, підприємства, які займаються житлово-комунальними послугами, вимушені самі вирішувати дану проблему. Існують два шляхи подолання проблеми заборгованості: створення власного підрозділу по боротьбі з дебіторською заборгованістю та залучення спеціальних організацій, а саме колекторських компаній.

Якщо розглядати недоліки і плюси двох вище указаних шляхів, можна прийти до висновку, що ефективніше передати дебіторську заборгованість колекторському агентству або співпрацювати. Судовий розгляд можна залишити на виконання юристам житлово-комунального підприємства, а досудовий етап і роботу з виконавчою службою треба передати колекторській компанії.

Постає питання чому саме колекторська компанія ефективніша власної служби?

1) наявність хорошого досвіду, методів, які колекторська компанія формує в ході роботи на різних ринках, але з одним завданням – збір заборгованості;

2) складний процес мотивації співробітників житлово-комунальних підприємств, враховуючи поширену форму власності – комунальну;

3) необхідність вкладання грошей у процес стягнення. ЖКГ обмежене в ресурсах, у багатьох випадках саме може стати боржником, а колекторська компанія вкладає власні гроші для отримання прибутку;

4) кінцева мотивація колекторської компанії, бо без результату, немає винагороди.

За даними Асоціації учасників колекторського бізнесу України клієнти колекторських компаній на 2009 рік займали таку позицію : 90 % становили банківські установи; 3 % склали кредитні спілки та страхові компанії; 2 % припало на підприємства комунікації та ЖКГ; 1 % становила дебіторська заборгованість [3].

У ЖКГ діяльність колекторських компаній на даний час поки що не сильно розвинена. Це можна пояснити тим, що, будучи муніципальними компаніями і природними монополіями, підприємства даної галузі не мають змоги пообіцяти і тим паче надати колектору комісію більше 10-15 %.

Для колекторських компаній ЖКГ досить перспективне. Дані Держслужби статистики говорять, що до лютого 2013 року заборгованість населення за послуги ЖКГ становила 13,5 млрд грн. Перші позиції в структурі боргу зайняли централізоване опалення та гаряче водопостачання, за ці послуги не платять близько 35 % громадян. Друге місце посідає заборгованість послуги з утримання прибудинкових територій, їх не оплачують 21 % населення, за холодне водопостачання і водовідведення – приблизно 19 % власників особистих рахунків.

Конституція і Закон України «Про житлово-комунальні послуги», забороняють тепло- і водопостачальним підприємствам відключати боржників від поставок енергії або води [1]. У зв'язку з цим, вони вимушені звертатися до суду. Як виявилось через суд стягнути заборгованість по ЖКГ не так просто. Саме тому до цієї сфери діяльності підключилися колекторські компанії і агентства.

Діяльність колекторів здійснюється у досудовому порядку. На відміну від судових приставів, які здійснюють свою діяльність тільки у рамках правового поля, колектори діють швидко і рішуче.

Спочатку робляться усні намагання переконати боржника погасити наявну заборгованість. Застосовуються також листи і телефонні дзвінки. Боржника намагаються переконати, що найкращим способом виходу із ситуації є досудове погашення боргу. Іноді для переконання залучаються родичі і друзі боржника.

Якщо дані методи не допомагають дійти бажаного результату, колектори переходять до жорстких заходів впливу, наприклад погрози продажі боргу «сірим» або «чорним» колекторам.

Основним клієнтом колекторських компаній найчастіше стають об'єднання співвласників багатоквартирних будинків (далі – ОСББ), яких в Україні не більше 15 тисяч, ЖЕКи, як муніципальні так і приватні.

В Києві було заборонено стягнення боргів колекторськими компаніями в 2009 році. Але зараз в ЖКГ виникла така ситуація, і якщо не вживати жодних заходів по відношенню до боржників, то галузь може чекати масштабна криза [2]. Напевно саме ці обставини підштовхнули керівників ОСББ, житлових кооперативів та будинкоуправлінь погоджуватися на пропозиції колекторів і складення позову про стягнення боргу.

В Україні неплатник сильно відрізняється від боржника в інших країнах. У більшості випадків, ним виявляється цілком здатний до сплати комунальних послуг громадянин, але із-за фактичної безкарності не хоче платити за комунальні послуги. Найбільш дисциплінованими платниками є пенсіонери і малозабезпечені сім'ї, які отримують субсидію від держави і вчасно розраховуються за послуги ЖКГ.

Неможливо достовірно дати відповідь на питання, чи зможуть колекторські агентства змінити ситуацію з боргами у сфері ЖКГ. Скоріше за все потрібно продемонструвати вдалі приклади стягнень боргів через колекторів. Можливо одним із популярних і ефективних методів стане питання про індивідуальне відключення боржників від тепла і води, не дивлячись на незаконність таких дій. Очевидним постає той факт, що в Україні настала пора законодавчого врегулювання колекторських компаній, в тому числі і у сфері ЖКГ.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про житлово-комунальні послуги : Закон України від 24 червня 2004 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2004. – №47. – Ст. 20-21.
2. Головний експерт житлово-комунального господарства України «Україна комунальна» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://jkg-portal.com.ua/ua/publication/one/hto-zarobljaje-na-borgah-zhkg-32306>.
3. Лекції. Право «Специфіка професійної діяльності працівників колекторської компанії» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lektsii.org/3-118600.html>.

Драгомирова Юлія Василівна

аспірантка кафедри цивільного права

Національного університету «Одеська юридична академія»

Науковий керівник – к.ю.н., професор Форманюк В.І.

ОСНОВНІ ОСОБИСТІ НЕМАЙНОВІ ПРАВА ДИТИНИ

Особисті права людини не розривно пов'язані з такими поняттями як рівність, свобода, недоторканість особи. І це природно, тому що ідеї рівності, свободи і недоторканості протягом всієї історії цивілізації використовувалися в боротьбі нового зі старим, прогресивного з консервативним.

Безперечно, в різні епохи в дані поняття вкладався різний зміст, але самі ідеї завжди були та залишаються привабливими для кожної людини. Цінність особистих прав полягає головним чином у тому, що вони самі по собі та гарантії їх реального здійснення визначають місце людини в суспільстві.

Питання які стосуються особистих немайнових прав, а особливо дитини нині є достатньо актуальними. Оскільки більшість немайнових прав людини виникає з моменту народження та належать їй до смерті. Тобто кожній людині притаманні немайнові права незалежно від віку, статті, соціального статусу, раси тощо.

Сучасне бачення цього питання ґрунтується на працях вчених-юристів як радянського так і сучасного періодів в галузі цивільного та сімейного права: Л.М. Баранової, В.І Борисової, О.М. Калітенко, Р.О. Стефанчука, З.В. Ромовської, Є.О. Харитонова, Ю.С. Червоного та інших дослідників.

У сімейному законодавстві України міститься низка особистих немайнових прав дитини таких як право жити та виховуватись у сім'ї, право на ім'я, по-батькові та прізвище, право на спілкування з батьками та іншими родичами, право